

411

Ἀγοραπωλησία

φ. 227^{Γ-Υ}

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 30/
εἰς / τὸ σπῖτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ πανοσιώτατος / ἐν
ἱερομονάχοις κύρ Μακάριος Γεωργίου Μανώλη / ἀπὲ τ' Ἀπε / ράθου / καὶ ἀπὲ
τὸ ἄλλο / μέρος ἡ κερά Ρήνη Γεωργίου Πασκάλη καὶ γυνὴ Ἀποστόλη Πεόρου /
τοῦ Γιάννη ἀπὸ τὸ Φιλότιν λέγοντας ἡ ἄνωθεν Ἐρήνη τὸ πῶς νὰ / ἔχην καὶ νὰ τῆς
εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν της ἓνα κομμάτιν χωράφιν / λεγόμενον κοπριά με συκιές
μέσαν εὐρισκόμενον μέσαν εἰς τὸ / χωρίο τοῦ Ἀπεράθου τὸ σύνμπλιο τοῦ σπιτιοῦ
τοῦ παπᾶ κύρ Νικόλα Σαρῆ / καὶ σύνμπλιον τοῦ χωραφιοῦ τοῦ Πασκάλη Γεώργην
Πασκάλη καὶ σύνμπλιο / τοῦ χωραφιοῦ τοῦ Καρπαζᾶ τὸ ὅποιο χωράφιν καθὼς
εὐρίσκεται / με τὶς συκὲς του καὶ με ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ ποσσέσαν του ἀπὸ
τὴν / σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδειν τὸν καὶ πούλει το τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην ἱε-
[ρομονά] / χου παπᾶ κύρ Μακαρίου διὰ ρεάλια τρία ἡμισυ ἡτοῦ νοῦμερο 3 1/2/
καθὼς ἀνα[με] / τάξιν τοσ ἐσυφωνήσαν τὸ ὅποιο πράμα ἡ αὐτὴν Ἐρήνην τοῦ
τὸ δίδειν με [τὴν] / κοντετζιὸν ἐπὶ τὴν ὅτιν ὁ εἰρημένος παπᾶ κύρ Μακάριος λογα-
ριάζειν νὰ κτίσῃν [ἐ] / κκλησία μέσαν εἰς τὸ εἰρημένον πράμα καὶ κτίζοντάς την
νὰ γράψῃν τὴν ἄνωθ[ε] / Ἐρήνη καὶ τὸν κύρην της Γεώργιον καὶ τὴ μητέρα της
Σαβαστὴν καὶ τὸ μπεθερόν της Πέρον / καὶ πεθεράν της Μαρία καὶ τὴν λαλάν της
Καλὴ τὰ ὅποια ἔξε ὀνόματα νὰ γροῖ / κοῦνται εἰς πληρωμὴν τοῦ εἰρημένου πρα-
μάτου καὶ πάλι ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν / ἀφέντης ἱερομόναχος νὰ εἶναι κρατη-
μένος εἰς τὴν Θεῖαν του Μυσταγωγία νὰ παίρ / νη μερίδα εἰς τὰ ἄνωθεν ὀνόματα
ἕως νὰ κτίσῃν τὴν ἐκκλησία / νὰ τὰ γρά / ψῃν εἰς / τὴν Ἀγί / α Πρόθε / σιν / καὶ
σὲ πὲρ σὸρ / τε καὶ δὲ κτίσει τὴν ἐκκλησία νὰ τὶς μνημονεύῃν ἕως φόρου ζωῆς του.
Ὅθεν τὸ αὐ / τὸν πράμα ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδίδειν εἰς τὰς χεῖρας του
νὰ τὸ κάμῃ ὡς / θέλει καὶ βούλεται καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ βρεθῇν τινὰς
νὰ δώσῃν πείραξιν / ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πράμα ὁμπλιγάρεται
ἡ αὐτὴν που / λήτρα καὶ τὰ καλὰν της ὅθεν καὶ ἂν εὐρίσκονται νὰ μαντινιέρου καὶ
νὰ ντεφεντέρου / εἰς πᾶσαν ἐναντίον πού ἤθελε λάχῃ διὰ τὸ αὐτὸν πράμα ὁμολο-
γώντας / ἡ ἄνωθεν κερά Ρήνη ἡ πούλήτρα πῶς ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβεν τὰ τρία ἡμι-
συν / ρεάλια ἀπὸν τὸν ἄνωθεν ἀγοραστὴν καὶ κράζεται σατισφάδα καὶ κοντένταν
/ καὶ εὐχαριστημένη ὡς ἄνωθεν γράφομε. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας γρα-
/ φῆς βάζου καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἡτοῖν 5 / ὁ ἄλ-

λη / λογήσας καὶ ἀθετήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἡ παρὼν νὰ ἔχῃν τὸ στέρεον
βέ / βαιον καὶ ἀχάλαστον βεβαιώνοντάς τον καὶ με ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι
γρά / φου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμα δίδει του ἐξουσία νὰ βάλῃ καὶ τὸ
παράβγαλμα ὁ / ποὺ εἶναι ἀπὸ κατωθιὸ ἀπὸ τὸ εἰρημένο πρᾶμα ἀπὸ τῇ μεριᾷ τοῦ
δωμάτου τοῦ σπιτιοῦ / τοῦ Ἀντώνη τοῦ Μπούμπλη νὰ τὸ βάλῃ μέσαν στὸ ἴδιον
πρᾶμα λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν / ἂν ἴσως καὶ γυρεῦου τίς μπαράδες τῶν συνκιῶν
κατὰ τὸ ταχίριν νὰ τίς δίνῃ ὁ αὐτὸς / ἀγοραστής.

/ — Σταμάτης Ταρόδος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

412

Μαρτυρία

φ. 228^Γ

Ἐβγαλμένο φύλλον 234

[168] 4 ἐν μηνί Μαίου 18 / ἐναρμόστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμμοῦ τοῦ
ὁ / [πο]γράφοντος νοτάρτου ὁ κύρ Μανώλης Γλιόδς καὶ ὁ κύρ Ἰωάννης Κασκανῆς
/ ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ παπᾶ κύρ Γεωργίου Νομικοῦ λέγοντας ὁ εἰρημένος παπᾶ κύρ /
Γεώργιος πὼς ἐχρεώσταιε τοῦ ποτὲ Ντελλα-Ρόκκα τριάντα ρεάλια καὶ / εἵχασιν γράμ-
μα καὶ ταιριασμὸν ὅτιν νὰ παίρνῃ ὅλο τὸ κρασὶν τοῦ ἀμπελιοῦ ὁ / ποὺ εἵχασιν μαζὶν
παντοτινὸ ἥγου τὴν μπάρτη τοῦ παπᾶ καὶ νὰ τοῦ τὸ παν / τάρην εἰς τὸ κεφάλι ἕως
νὰ ριφαιριστῇν εἰς τὰ τριάντα ρεάλια. Ὅθεν / οἱ ἄνωθεν Μανώλης καὶ Ἰωάννης μαρ-
τυροῦ καὶ λέσιν ἀπάνω στὴν ψυχὴν τος καὶ εἰς / φόβον Θεοῦ καὶ ἐνμπροσθεν τῶν
κάτωθεν ἀντιμαρτύρων πὼς ἀπὲ τὸν και / ρὸν ἐκεῖνον ὁποὺ ἐπῆρε ὁ παπᾶς τὰ ἄνω-
θεν ρεάλια εἵχεν τοὺς ἄνωθεν / καὶ ἐκουβαλούσασιν του τὸ κρασὶν ἀπὸ τὸ λεγόμενον
ἀμπέλιο καὶ ἐπήγαίναν το εἰς / τὸ μαγατζὲ τοῦ προλεγόμενου Ντελλα-Ρόκκα ὡς λέσιν
εἶναι ὡς 5 / χρόνοι ὁ / ποὺ δὲν ἐκουβαλήσανσιν αὐτοὶν πλέα καὶ λέσιν πὼς ἤκανε
τὸ λεγόμενον / ἀμπέλιν χρόνον παρὰ χρόνον πότε δέκα μέτρα πότε δώδεκα καὶ
περισσότερον / καὶ ὀλιγώτερον καὶ ἔτζι τὴν μπάρτη τοῦ παπᾶ τὴν ἐπηγαίνασιν
ὅλην στοῦ προλεγο / μένου Ντελλα-Ρόκκα. Τοῦτον ὅλο μαρτυροῦσιν οἱ αὐτοὶν εἶναι
καὶ οἱ δύο γέροντες ὁ / Ἰωάννης ὡς χρονῶ ἀπάνω κάτω ὡς 75 / χρονῶ καὶ ὁ Μανώλης
ὡς 70 / χρονῶ ἀπάνω / κάτω. Οὕτως μαρτυροῦσιν καὶ ἄλλον δὲν κατέχουν.

/ — Μανώλης Διακονόπουλος ἀπομάρτυρας στὰ ἄνωθε.—

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης ἀντιμάρτυρας στὰ ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

